

Detta skulle så mycket mindre vara fallet om ingen kompensation lämnades för de ökningar av levnadskostnaderna som nu väntas.

Som stöd för förslaget nedan om en uppräknig av grundbeloppet till 100 kronor i månaden i avvaktan på en reell höjning önskar vi vidare framhålla, att det grundläggande för den fortsatta utbildningen är vad eleverna får möjlighet till omedelbart efter grundskolan. Särskilt betydelsefullt är därför, att det ekonomiska studiestödet utformas så att inte ekonomiska skäl tvingar studielämpliga och studieintresserade ungdomar att avstå från att gå vidare till en skola på gymnasial nivå. Det ekonomiska tvånget att avstå skulle öka om studiebidragets grundbelopp stannade kvar vid 75 kronor per månad.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen vid behandlingen av åttonde huvudtiteln G 3. *Studiebidrag m. m.* måtte besluta fastställa *studiehjälpens grundbelopp* till 100 kronor per månad och att företa den uppräknig av förslagsanslaget för *Studiebidrag m. m.* för budgetåret 1965/66 som detta ger anledning till.

Stockholm i januari 1965

Gunnar Adolfsson

Fritjof Lager

Nr 78

Av herr Schött m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Utbildning av ungdomsledare.

(Lika lydande med motion nr 105 i Andra kammaren)

Få problem i vårt samhälle har under de senaste decennierna väckt så stor uppmärksamhet som ungdomsbrottsligheten. Dagligen konfronteras vi med problemen, antingen i ett sensationellt reportage eller i en arg insändare. Många av oss söker förklaringar och orsaker, andra reagerar inte nämnvärt. De sistnämndas uteblivna reaktion kan i och för sig vara förklarlig. Bristen på sakligt kunskapsmaterial är påtaglig. Forskningen inom området är minimal, och det material som kommer fram är oftast ej tillgängligt för allmänheten utan förbehållet dem som aktivt arbetar med socialt missanpassad ungdom, exempelvis socialarbetare och poliser. Mot denna bakgrund är det naturligt att det allmänna intresset som regel inte sträcker sig längre än till vissa känslomässiga reaktioner. Vore alla sakligt

informerade, skulle fler inse sitt ansvar och mycket samhällsont skulle kunna förebyggas. Många människor kommer nämligen på ett eller annat sätt i kontakt med ungdomsbrottsligheten, och deras hjälp skulle vara utomordentligt betydelsefull. Det gäller bl. a. föräldrar, lärare, arbetsgivare och kamrater.

Det är väsentligt att positiva ansträngningar sätts in innan brott begås. Av justitiedepartementets utredning angående självdeklarerad ungdomsbrottslighet, utförd av fil. kand. Kerstin Elmhorn, framgår bl. a. att en stor procent av skolbarnen i Stockholm i åldern 12—14 år någon gång gör sig skyldig till brott. Enligt den vetenskapliga utredning, som docenten vid Stockholms universitet Knut Sveri utfört år 1963, kulminerar ungdomarnas brottslighet vid 14—15 års ålder. Följaktligen bör samhällets förebyggande åtgärder sättas in långt nere på åldersskalan.

På grundval av främst för Stockholm redovisade undersökningsresultat bör man redan vid planeringen av nya bostadsområden satsa på förebyggande verksamhet inom exempelvis barnavård, skola och fritidssysselsättning, där även polisen kan engageras. Vidare bör behovet av fritidlokaler samt lek- och idrottsplatser tillgodoses. Därutöver kräver en intensifierad ungdomsverksamhet resurser av olika slag. Framför allt behövs det kunnigt folk som kan sätta sig in i ungdomarnas problem, på olika vägar hjälpa dem till rätta samt få dem att intressera sig för positiva sysselsättningar.

Idealåldern för ungdomsledare synes vara 20—30 år. Tyvärr föreligger stor brist på lämpliga ungdomsledare, icke minst i denna ålder. Visserligen har samhället under senare år anslagit avsevärda medel för utbildning av ungdomsledare, men uppenbarligen är hittills vidtagna åtgärder icke tillfyllest.

Enligt vår uppfattning har de anordnade ungdomsledarkurserna ej omfattat tillräckligt lång tid. Flertalet av dem har pågått endast 2—5 dagar och torde ha givit deltagarna endast en orientering i ifrågavarande ämne men ej den kvalificerade utbildning som oundgängligen krävs för en ungdomsledares ansvarsfulla uppgift.

I årets statsverksproposition har ecklesiastikministern för Utbildning av ungdomsledare upptagit ett oförändrat anslag av 2 500 000 kronor, vilket med 500 000 kronor understiger det av skolöverstyrelsen äskade beloppet. Som jämförelse kan nämnas att rikets 53 ungdomssammanslutningar eller grupper av sammanslutningar anmält behov av sammanlagt 7 698 340 kronor till utbildning av ungdomsledare.

Mot bakgrunden av rådande förhållanden på ungdomsfronten och av vad vi ovan anfört finner vi det angeläget att skolöverstyrelsens äskande bifalles och att således ytterligare 500 000 kronor ställes till skolöverstyrelsens förfogande för anordnande av kvalificerad ungdomsledarutbildning.

Vi får således hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Utbildning av ung-

domsledare för budgetåret 1965/66 anvisa ett reservations-
anslag av 3 000 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1965

Lars Schött

Mary Hultell

Birger Isacson

Nr 79

Av herrar Sörenson och Alexanderson, om inrättande av ytter-
ligare en tjänst som skolinspektör.

(Lika lydande med motion nr 107 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1965

Joel Sörenson

Erik Alexanderson

Nr 80

Av herr Enarsson m. fl., om statliga kreditgarantier för lokalise-
ringslån.

(Lika lydande med motion nr 108 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1965

Arvid Enarsson

Bertil Strandberg

Y. Holmberg

Nr 81

Av herrar Enarsson m. fl., om avslag å Kungl. Maj:ts framställ-
ning om anslag till lokaliseringsslån.

(Lika lydande med motion nr 109 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1965

Arvid Enarsson

Bertil Strandberg

Y. Holmberg
